

Zagađenje atmosfere

Vrsta: Seminarski | Broj strana: 19 | Nivo: Fakultet za primjenjenu ekonomiju, Banja Luka

Univerzitet u Novom Sadu

Prirodno-matematički fakultet. Departman za fiziku

Smer: Fizika, meteorologija i modeliranje životne sredine

Seminarski rad

Zagađenje atmosfere

Predmet: Uvod u meteorologiju II

Novi Sad, maj 2007.

Sadržaj

1. Uvod.	2
1.1. Atmosfera.	2
1.1.1. Opšte karakteristike atmosfere.	2
1.1.2. Sastav atmosfere	3
2. Prirodni i antropogeni aerosoli.	4
2.1. Čestice u atmosferi.	4
2.2. Aerosoli.	4
2.3. Prirodni aerosoli.	5
2.4. Antropogeni aerosoli.	6
2.5. Jedinjenja koja se pojavljuju u atmosferi kao zagađivači u vidu aerosoli.	7
3. Gasno zagađenje.	9
4. Globalno zagađenje	10
4.1. Promena koncentracije CO ₂ i temperature i posledice. . .	10
4.2. Urbanizacija.	14
4.3. Elektromagnetno zagađenje	15
4.4. Termalno zagađenje.	15
5. Umesto zaključka	16
6. Korišćena literatura	18

1. Uvod

1.1. ATMOSFERA

1.1.1. Opšte karakteristike atmosfere

Atmosfera je nastala nakon postanka Zemlje kao planete i to oslobađanjem gasova iz Zemlje. Prvo se oslobađala vodena para (H₂O) i ugljen-dioksid (CO₂) koji su formirali mora, okeane i krečnjak u zemljinoj kori. Kiseonik je nastao fotodisocijacijom vodene pare, pri čemu je vodonik kao laki gas difundirao u vasionu. Kiseonik su oslobađale i biljke. Iz kiseonika u gornjim slojevima zemljine atmosfere je nastao ozon i postao apsorber ultravioletnog i kosmičkog zračenja. Razvoj biljnog sveta je doveo do daljeg oslobađanja kiseonika koji je dostigao nivo kakav danas ima atmosfera. Azot se oslobađao iz Zemlje i vremenom je postao primarni gas atmosfere. Smatra se da je sadašnji odnos azot i kiseonik nastao još pre deset miliona godina. Promene u atmosferi se i dalje dešavaju mada veoma sporo i neprimetno u odnosu na vreme nastanka i formiranja Zemlje. Atmosferom se naziva vazdušni omotač oko Zemlje koji dostiže visinu od oko 970 km.

Ona ima višestruku funkciju i mnoga veoma važna svojstva. Ovaj vazdušni omotač Zemlje omogućava život na Zemlji zaštitom njene površine od kosmičkog i drugog zračenja iz vasiona. Sa druge strane atmosfera obezbeđuje osnovne uslove za život: kiseonik, ugljen-dioksid, propušta sunčevu radijaciju zaustavljajući štetno zračenje visoke energije (UV zraci) i dr. Voda, ugljen-dioksid, minerali iz tla i sunčeva radijacija su osnovne komponente koje omogućavaju odvijanje fotosinteze u biljkama i time nastanak organskih jedinjenja, uz oslobađanje kiseonika, što je neophodno za život životinja i ljudi na Zemlji.

Sa meteorološkog stanovišta, atmosfera omogućava prenos sunčeve energije koja dovodi do kretanja vazdušnih slojeva uz nastanak vetra, do isparavanja vode sa tla i njenog kruženja u prirodi, čime se obogaćuje kiseonikom i dovodi do kruženja materija.

**----- OSTATAK TEKSTA NIJE PRIKAZAN. CEO RAD MOŽETE
PREUZETI NA SAJTU. -----**

www.maturskiradovi.net

MOŽETE NAS KONTAKTIRATI NA E-MAIL: maturskiradovi.net@gmail.com